

Banjer verbolgen

Tussen het moment dat we als redactie de door Werkom geleverde drukproef goedkeuren en de dag waarop RODI de wijkkrant in uw brievenbus deponeert, ligt een periode van twee weken. Veel te lang, vinden wij, maar dat hebben we zelf niet in de hand.

Die twee weken zijn voor ons op een bepaalde manier wel een beetje spannend. In die periode kan er namelijk van alles gebeuren wat maakt dat er een verhaal in de wijkkrant staat dat niet meer klopt, achterhaald is.

Dat was bij de vorige wijkkrant helaas het geval. Onze redactionele herdershond Banjer had op 'zijn' tweede pagina verslag gedaan van het gesprek van zijn baasje met George Bruynesteijn van Sporting De Gors, enige tijd daarvoor.

Die toonde zich teleurgesteld dat hij door de coronabeperkingen honderden leden was kwijtgeraakt. "Maar ik laat me niet uit het veld slaan. Ik blijf voor mijn idealen knokken. Mijn ideaal is mijn bezoekers in een goede conditie te houden, maar vooral een welkom gevoel te geven. Dat is voor de bezoekers goed, voor mijn vrouw goed, voor mijn kinderen, mijn werknemers én... voor mij! Ja, daar doen we het voor."

Appartementen

Maar voordat u dit artikel in de wijkkrant kon lezen, wist u uit andere media al beter: Bruynesteijn stopt er mee. Op de plek van zijn fitnesscentrum komen namelijk 38 appartementen voor 55+ers; sociale huurwoningen.

Prima zaak natuurlijk, want er moeten flink wat woningen gebouwd worden. Dat Sporting De Gors verdwijnt is aan de ene kant natuurlijk wel jammer, maar de eigenaar heeft daar zelf voor gekozen, en er zijn nog meer fitnesscentra in Purmerend en omstreken.

Maar toen we Banjer het nieuws lieten lezen, was hij niet blij. Zijn verslag in de wijkkrant sloeg dus eigenlijk nergens meer op. "Hier sta ik wel van te kijken. Heb ik niets over gehoord van hem!", blafte hij toch wel enigszins verbolgen. Hij besloot zijn bijdragen aan onze krant desondanks te blijven leveren. Die op de volgende pagina is op de verschijningsdatum absoluut niet achterhaald. ●

Trilveenstraat

*Vanaf de Veenweidestraat
langs het blauwe ziekenhuishek
de Trilveenstraat in, rechtdoor.
Dan buigt de straat rechtsaf.*

*Rechts staan even en oneven
broederlijk naast elkaar.
Halverwege links een hofje,
basketveld in het midden.*

*Blinde muur en woonwagens,
dan stuit Tril op Kraggeveen.
Geen trilgevaar, toch kun je
hier vast wel sirenes horen.*

*Voor het echte trilveen
moet je naar het Ilperveld.
Daar kun je ervaren hoe
de ondergrond meebeweegt.*

Hennie Pen-Dijkema

COLUMN

Gors-verhalen van een herdershond

Wat gebeurt er nu? Wat moet m'n baasje ("Bezorgt u altijd in de Gors?") met de mevrouw van de post?

"Ik ben hier sinds juni. Ik moet de mensen dus nog wat leren kennen." Op het vragende gezicht van mijn baasje vervolgt de mevrouw: "Ik heb ook nog een grote wijk in de Purmer, al zo'n dertien jaar, en na zo veel tijd ken je gewoon veel mensen. De kleinere wijk die ik daar ook had, werd overgenomen door de mensen van Werkom en daar heb ik een groot deel in de Gors voor in de plaats gekregen."

Zou post bezorgen in een flatgebouw niet sneller en gemakkelijker zijn? "Oh nee! Daar moet je meestal de post beneden in de wand met brievenbusjes stoppen. Daar heb je helemaal geen contact met de mensen. Oké, daar kunnen ze ook niet tegen je beginnen te mopperen, maar dat gebeurt sporadisch. Ja, soms, het kan overal gebeuren als je bijvoorbeeld de post half in de brievenbus laat zitten. Maar daar let ik wel op, hoor."

Op de nieuwsgierige vraag of ze misschien ook bekende Nederlanders in haar Gorswijk heeft zitten, komt het ontvullende antwoord: "Dat weet ik niet. Er zijn tegenwoordig namelijk steeds minder mensen die hun naam bij de deur hebben staan. En als werknemers van PostNL hoeven we er niet op te letten of de naam met het adres klopt. Wij moeten alleen de juiste post op het juiste adres afleveren."

Nog zo'n nieuwsgierige vraag: wat de mevrouw denkt als ze een blauwe belastingenvelop of een brief van de politie of van het ziekenhuis ergens in de bus moet stoppen. "Oh, daar heb ik nog nooit bij stilgestaan. Ja, ik zou bij de politie kunnen denken: 'Zou hier een boef wonen?' of 'Hebben ze hun boete voor te snel rijden niet betaald?'. Of bij een brief van een advocatenkantoor: 'Zouden ze hier gaan scheiden? Of hebben ze een erfenis gekregen?' Ja, dat zou het bezorgen best spannender maken, maar daar heb ik geen tijd voor, hoor, en... ik zou het antwoord toch nooit te weten komen. Nee, da's niks voor mij."

Als we een stukje met haar oplopen, wijst ze ineens naar de stoep. "Dit is het allerergste voor mij." Er ligt een dikke hondendrol op het trottoir. "Als ik die niet zie en er per

ongeluk met m'n karretje doorheen rijd, dan heb ik later als ik het karretje in mijn auto heb getild om naar huis te gaan, dagenlang die poeplucht in mijn auto hangen. Nou, dat is vreselijk. Het gebeurt gelukkig niet vaak, maar ik heb het wel eens gehad. Nou, daar word je niet blij van. Maar verder heb ik niets te klagen; heerlijk in de buitenlucht, mensen blij dat er iemand aan ze heeft gedacht en als het – zoals vandaag – niet

regent, nou, dan is dat mooi meegenomen."

Als we met z'n tweeën verder lopen mompelt mijn baasje "Vlug naar huis, zodat ik het meteen op kan schrijven. Ik had nooit verwacht zo veel te horen te krijgen."

Tot een volgende keer en een high-five van Banjer. ●

Biebjes te weinig

Hoe zal het met de minibibliotheekjes in onze wijk zijn? Dat vraagt u zich wellicht af. We hebben er immers al maandenlang niet over geschreven.

We kunnen u geruststellen: het gaat prima met ze.

De redactie bekijkt ze bijna wekelijks alle twaalf; ze zijn er allemaal nog en ze zijn goed gevuld.

Voor de kleintjes hebben echter wel een probleem: ze zitten overvol. Daardoor staan er vaak twee rijen achter elkaar en moet je de voorste rij weghalen om te kunnen zien welke boeken er op de tweede rij staan. We veronderstellen dan ook dat er meer worden geplaatst dan er worden uitgehaald. Dus eigenlijk hebben we in onze wijk te weinig biebjes! Wie melden zich als de volgende biebjeshouders? ●

Nog altijd regenwaterproblemen

Aan onze informatie in de vorige wijkkrant over de regenwaterproblemen in Klein Where hebben we helaas niets inhoudelijks toe te voegen.

Toen meldden we dat bewoonster Sanne Hulskramer, die al meer dan een jaar geleden aankaartte dat de afvoerpijp het regenwater niet voldoende afvoerde, bezoek had gekregen van een expert. Die had haar uitgelegd dat bij haar woning de regenwaterafvoer via een uitbouw loopt, en dat er daardoor onvoldoende drukopbouw is om het regenwater helemaal goed af te voeren. Hij had voor de BAM, de bouwer, een rapport met verbeterpunten opgesteld.

'Tot op heden hebben we nog geen reactie ontvangen. We willen dit hoofdstuk graag afsluiten, maar zijn bang dat dit nog lang kan gaan duren', was Sannes laatste reactie. 'We wachten af.'

Dat doen wij dus ook maar. ●

BIEB gratis tot 25 jaarde Bibliotheek
Waterland

Wellicht hebt u het in andere media al gelezen, maar voor degenen die dat niet hebben gedaan, vermelden we het op deze vaste plek voor nieuws uit de bibliotheek toch nog even: voor kinderen van nul tot achttien jaar was het lidmaatschap van de bibliotheek al gratis, maar

dit geldt sinds kort ook voor jongeren tot 25 jaar. Die kunnen nu dus ook een gratis lidmaatschap bij Bibliotheek Waterland krijgen. Ook betalen kinderen en jongeren geen boete meer voor materialen die te laat worden ingeleverd.

De bibliotheek is namelijk van mening dat jongeren, ook als ze nog studeren, gratis lid moeten kunnen zijn. Bibliotheken zien veel jongeren na het gratis lidmaatschap tot achttien jaar de bieb de rug toekeren. Dit is meestal niet omdat ze daar niet willen komen, maar omdat ze dan moeten betalen voor een lidmaatschap, terwijl er veel meer leuke uitdagingen zijn waar ze aan mee willen doen. Dat heeft niet alleen effect op het leen- en leesgedrag van de jongeren, maar ze missen daardoor ook de interessante activiteiten die er zijn. Dat dit nu mogelijk is gemaakt, is in Nederland bijzonder.

Meer dan alleen boeken

Zoals bekend is een bibliotheek veel meer dan een organisatie waar je boeken kunt lenen. Dat is zeker ook het geval bij 'onze' bieb aan de Waterlandlaan op nummer 40.

Daarvoor verwijzen we u zoals gebruikelijk naar de website www.bibliotheekwaterland.nl. Een bezoek brengen (uw redacteur doet dat een paar keer per week) bevelen we eveneens aan. Dat kan op maandag tot en met vrijdag van 9.00 tot 20.00 uur en op zaterdag van 10.00 tot 16.00 uur. Tot 1 april kunt u er ook op zondag van 12.00 tot 16.00 uur terecht.

Agenda

U bent van ons gewend dat we op deze plaats vermelden welke activiteiten de bieb de komende maanden op de agenda heeft staan. Deze keer beperken we ons tot het herhalen van:

- **Voorlezen in de bieb** iedere woensdag van half vier tot vier uur voor kinderen van drie tot en met zes jaar; gratis.
- **Het Schrijfcafé** de zaterdagen 26 maart, 23 april en 21 mei van half elf tot twaalf uur; kosten € 2,50; aanmelden via www.schrijfcursusvolgen.nl.
- **Digitaal Spreekuur** iedere donderdag van twee tot vier uur; gratis; aanmelden via digitaalspreekuur@bibliotheekwaterland.nl.

En we hebben nog een correctie voor u, want in de vorige wijkkrant vermeldden we dat er iedere vrijdag een Ontdekmiddag zou zijn. Ten onrechte, want die is er wel, maar in de bibliotheek in Volendam.

**Nieuwe speeltoestellen
Goudmosstraat komen eraan**

Het vernieuwen van de toestellen op de kinderspeelplek in de Goudmosstraat, tussen de huisnummers 38 en 40, komt in zicht.

Dat heeft de gemeente laten weten aan de buurtbewoners. Die kregen bijna een jaar geleden bericht dat de toestellen aan vervanging toe waren, en dat ze wensen over de nieuwe inrichting van de speelplek mochten aandragen.

Of veel buurtbewoners hebben gereageerd, vroegen we toen aan projectleider Niels Konijn. 'Ja, veertig en dat vinden we veel. Schommelen en glijden komen in bijna alle antwoorden voor. Aan de hand van de reacties en mogelijke andere factoren gaan we een inrichtingsvoorstel formuleren. Dit bespreken we met de wijkmanager en daarna leggen we het voor aan dezelfde bewoners als de vorige keer. Daarna volgt een definitief besluit en gaan we de speelattributen bestellen.' Die reactie namen we op in de wijkkrant van juni vorig jaar.

Excuus

In zijn recente brief aan de bewoners excusert Konijn zich er voor dat het uitwerken van het ontwerp langer heeft geduurd dan gehoopt, maar nu is het er dus. Het is als bijlage bij de brief gevoegd en geeft, volgens de redactie, een duidelijk beeld van de nieuwe opstelling, met uiteraard een glijbaan en schommels. Omdat ook andere speelplekken worden aangepakt, is nog niet duidelijk wanneer die in de Goudmosstraat aan de beurt is. 'We hopen binnen drie tot vijf maanden', schreef Konijn begin februari.

Hoe heten we?

Is er een naam voor Gorsbewoners?, vroegen we in de vorige wijkkrant. En we noemden daarbij een aantal mogelijkheden. We ontvingen één reactie:

'Mijn eerste gedachte bij "Hoe heten we eigenlijk?"

- *Gorsers > nieuw soort horzel
- *Gorsenaren > Drentenaren, Egyptenaren
- *Gorsianen > bavianen?
- *Gorselingen > grote grijs/witte watervogels
- *Gorsingers > zangkoor van Gorsbewoners
- *Gorsieten > nieuwe kloostergemeenschap

Mijn keuze is gevallen op Gorsenaren.

Een buurtbewoner,
(afzender bij de redactie bekend)

Van de wijkwethouder

Ik dacht, ik sla deze editie van de wijkkrant even over. Want wat zou ik u vertellen? Ik kan natuurlijk schrijven over de vorming van het nieuwe college. De gesprekken daarover gaan goed, maar tegen de tijd dat u dit leest, is waarschijnlijk al veel meer bekend. Ik kan in deze column nooit actueel zijn en over de inhoud van de gesprekken kan ik natuurlijk

niets zeggen. In uw wijk is het ook redelijk rustig. Een aantal dossiers loopt gewoon door, de wijkmanager is met een aantal zaken best druk. Over de inhoud daarvan kan ik om redenen van privacy ook niets zeggen.

Toen redacteur Bouwe mij mailde dat de inzendtermijn voor de kopij was verstreken en mij vroeg of ik nog een bijdrage wilde leveren was de oorlog in Oekraïne een dag oud. Dat bracht mij op de gedachte met u te delen hoe ik aankijk tegen de agressie van Poetin. Net als iedereen (zouden er uitzonderingen zijn in onze beschaafde westerse samenleving?) vind ik het vreselijk wat daar gebeurt. Een ander land binnenvallen met militaire troepen is buiten iedere proportie en totaal onaanvaardbaar. Die man is echt, zoals je dat zegt, van God los.

Mijn gedachten dwaalden daarna af naar onze eigen samenleving. Ik zie daar ook ontwikkelingen die ik zorgwekkend vind, vooral op de sociale media. Daar kan iedereen alles roepen. Alles, ook uitspraken waartegen anderen zich niet kunnen verdedigen. Want wat de ander ook zegt of schrijft, er volgt altijd een weerwoord, met vaak even grote onzin. Voor de rede is dan vaak geen plek. De mensen die zich op deze manier op sociale media of soms ook op hun eigen websites gedragen, zouden er beter aan doen in gesprek te gaan.

Maar in gesprek gaan betekent ook luisteren. Communicatie gaat immers twee kanten op, en dat vinden sommigen heel lastig. Ik ben ervan overtuigd dat de grootste schreeuwers op de sociale media dezelfde verwerpelijke taal nooit in een persoonlijk gesprek zouden gebruiken. Het is toch heel wat anders of je iemand in de ogen kijkt dan wanneer je zonder blikken van wie dan ook losgaat op je telefoon, tablet of laptop. Ik ben er evenzeer van overtuigd dat de mensen die zich zo gedragen bijdragen aan de verruwing en tweedeling in onze samenleving.

Daarom zeg ik tegen iedereen die dat aangaat: ga in gesprek met degene op wie u boos bent, tegen wie u wrok koestert of die u beticht van onwaarheden, onethisch gedrag of wat dan ook. Ga langs, bel op, maak een afspraak. Het resultaat zal zijn dat mensen begrip voor elkaar hebben of krijgen en tot een oplossing komen. Dat hoeft niet te betekenen dat mensen het met elkaar eens worden, maar hoe mooi is het als je elkaar begrijpt? Dan kan het zo zijn dat de meningen blijven verschillen, maar groeit respect voor elkaars handelen en standpunten.

Harry Rotgans,
wijkwethouder

Ken je wijk

Op de foto in onze vorige wijkkrant zag u 'de wip' op het speelplaatsje bij De Oeverlanden. We ontvingen elf goede oplossingen. Na loting gaat de cadeaubon van vijftien euro naar Sofie Spaaij. Van harte gefeliciteerd!

Hier de nieuwe opgave. Stuur uw oplossing binnen twee weken naar onze redactie: wijkkrantgors@gmail.com. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden.

Even een middag elders parkeren

Het is alweer een tijdje geleden dat in een deel van de Gors-Noord betaald parkeren werd ingevoerd. En je kunt er dan natuurlijk op wachten dat dat ook voor andere straten in dit deel van de wijk gaat gelden. De eerste uitbreiding vindt plaats in de mosbuurt. Volgende week vrijdagmiddag (dus een week en een dag na de verspreidingsdatum van deze wijkkrant, 24 maart) komt de gemeente bekijken op welke plekken in die buurt het best de parkeerautomaten kunnen worden geplaatst. Ze heeft een voorkeur voor de kant van de huizen met de even nummers. Om dat onderzoek mogelijk te maken, is het noodzakelijk dat auto's die middag van twaalf tot zes uur alleen voor woningen met oneven nummers worden geparkeerd (of op het eigen erf natuurlijk).

Het is maar één middagje, dus laten we gewoon meewerken!

COLOFON

De wijkkrant wordt gemaakt door en voor bewoners. Artikelen en foto's mogen worden overgenomen met bronvermelding.

E-mail redactie: wijkkrantgors@gmail.com.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Redactie: Bouwe Meijn.

Gedicht: Hennie Pen-Dijkema.

Column: Cecile Righart.

Wethouder: Harry Rotgans.

Foto's: Ron ter Schegget.

De volgende wijkkrant verschijnt op 5 mei.